

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Trg sv. Petra
Srijeda, 25. rujna 2024.*

[[Multimedia](#)]

CIKLUS KATEHEZÂ: DUH I ZARUČNICA. DUH SVETI VODI BOŽJI NAROD USUSRET ISUSU, NAŠOJ NADI

7. Duh odvede Isusa u pustinju. Duh Sveti – naš saveznik u borbi protiv duha zla

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Neposredno nakon krštenja u Jordanu, Isusa „*Duh... odvede... u pustinju da ga đavao iskuša*” (Mt 4, 1), tako se kaže u Matejevom Evanđelju. Inicijativa nije od sotone, nego od Boga. Odlazeći u pustinju, Isus je poslušao nadahnuće Duha Svetoga, ne pada u zamku neprijatelja, to ne. Nakon što je nadvladao napasti, on se – piše – vratio u Galileju „u snazi Duha” (Lk 4, 14).

Isus se u pustinji oslobodio *samog* sotone i sada može oslobađati *od* sotone. To je ono što iznose na vidjelo evanđelisti brojnim izvješćima o oslobađanju opsjednutih. Isus kaže svojim protivnicima: „ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje” (Mt 12, 27).

Svjedoci smo danas čudnog fenomena u vezi za zloduhom. Na određenoj kulturnoj razini smatra

se da jednostavno ne postoji, da je on kao neki simbol kolektivnog nesvjesnog, ili otuđenja, ukratko metafora. Ali „najveće đavolje lukavstvo jest to što je uvjerio ljude da ne postoji“, kao što je netko napisao (Charles Baudelaire). Lukav je i prepreden: on nas uvjerava da ne postoji i tako svime vlada. Lukav je. A ipak naš tehnološki i sekularizirani svijet vrvi vradžbinama, okultizmom, spiritizmom, astrolozima, prodavačima urokâ i amajlijâ, a, nažalost, i stvarnim sotonističkim sektama. Kad ga se istjera kroz vrata, đavao se vraća, reklo bi se, kroz prozor. Kad je otjeran vjerom, vraća se praznovjerjem. I ako si praznovjeran nesvjesno razgovaraš sa đavlom. S đavlom se ne razgovara.

Najsnažniji dokaz da sotona postoji ne nalazimo u grešnicima ili opsjednutima, već u svecima! „Pa kako to, oče?“. Dà, istina je da je zloduh prisutan i djeluje u određenim ekstremnim i „neljudskim“ oblicima zla i zloće koje vidimo oko sebe. Ali na taj je način, međutim, u pojedinim slučajevima praktički nemoguće doći do sigurnosti da je riječ zapravo o njemu, budući da ne možemo točno znati gdje prestaje njegovo djelovanje, a počinje naše vlastito zlo. Zato je Crkva vrlo razborita i stroga u provođenju egzorcizma, za razliku od onoga što, nažalost, biva u nekim filmovima!

Upravo je u životima svetaca, upravo ondje, zloduh prisiljen izići na vidjelo, stati „nasuprot svjetlu“. Više-manje svi sveci i veliki vjernici svjedoče o svojoj borbi s tom mračnom stvarnošću i ne može se s pravom pretpostaviti da je kod svih njih naprosto riječ o opsjeni ili da su jednostavno žrtve predrasudâ svoga vremena.

Bitku protiv duha zla dobiva se onako kako ju je Isus dobio u pustinji: šibom Božje riječi. Vidite da Isus ne razgovara sa zloduhom, nikada nije razgovarao sa zloduhom. Ili ga istjeruje ili ga osuđuje, ali nikada ne ulazi s njim u dijalog. A u pustinji ne odgovara svojom, nego Božjom riječju. Braćo, sestre, nikada se ne smije razgovarati sa đavlom. Kad dođe napast: „ma bilo bi lijepo ovo, bilo bi lijepo ono“, stani! Uzdigni svoje srce Gospodinu, moli se Majci Božjoj i otjeraj ga, kao što nas je Isus naučio otjerati ga. Sveti Petar predlaže također drugo sredstvo, koje Isusu nije bilo potrebno, ali nama jest, a to je budnost: „Otrijeznite se! Bdijte! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre“ (1 Pt 5, 8). A sveti Pavao nam pak kaže: „ne dajite mjesta đavlu“ (Ef 4, 27).

Nakon što je Krist, na križu, jednom zasvagda pobijedio vlast „kneza ovoga svijeta“ (Iv 12, 31), zloduh je – govorio je jedan crkveni otac – „privezan, baš kao pas na lancu; ne može nikoga ugristi, osim onih koji mu se, prkoseći opasnosti, približe... Može lajati, moljakati, ali ne može ugristi, osim onih koji to žele.“ [1] Ako si tako blesav da ideš đavlu i kažeš: „Hej, kako si!“, on će te uništiti. Đavao? Držati se podalje od njega. Sa đavlom se ne razgovara. Tjera ga se. Distanca. I svi mi, svi, imamo iskustvo kako se đavao približava nekom napašću vezanom uz neku od deset zapovijedi. Kad osjetimo to, stanimo, držimo se podalje! Ne približavati se psu vezanom na lancu!

Suvremena tehnologija, na primjer, pored mnogih pozitivnih dobara koje treba cijiniti, nudi i bezbroj načina da se „đavlu dade mjesta“ i mnogi tu padaju. Pomislimo na pornografiju na

internetu iza koje se krije rastuće tržište, svi to znamo. Tu je đavao na djelu. To je vrlo raširena pojava koje se kršćani, međutim, moraju dobro čuvati i koju moraju snažno odbaciti. Zato što svaki mobitel ima pristup toj brutalnosti, tom jeziku zloduha: online pornografiji.

Svijest o djelovanju đavla u povijesti ne smije nas obeshrabriti. On čega moramo biti duboko svjesni, i u ovom slučaju, jest povjerenje i sigurnost: „Ja sam s Gospodinom, odlazi!“. Krist je pobijedio zloduha i dao nam je Duha Svetoga kako bi njegova pobjeda bila i naša. Pa i samo djelovanje neprijatelja može se okrenuti u našu korist, ako uz Božju pomoć učinimo da ono služi našem čišćenju. Molimo zato Duha Svetoga riječima himna *Veni Creator*.

„Dušmana od nas otjeraaj

I postojani mir nam daj,

Ispred nas idi, vodi nas,

Da svakog zla se klonimo“.

Dobro pazite jer đavao je lukav. No, mi kršćani, Božjom milošću, smo lukaviji od njega. Hvala.

[1] Sv. Cezarije iz Arlesa, *Discorsi* 121, 6: CC 103, str. 507.

APEL

Ožalošćen sam zbog vijesti koje stižu iz Libanona, gdje je u snažnom bombardiranju bilo mnogo ljudskih žrtava i izazvana su brojna razaranja. Nadam se da će međunarodna zajednica učiniti sve da zaustavi tu strašnu eskalaciju. To je neprihvatljivo! Izražavam svoju blizinu libanonskom narodu koji je već previše propatio u nedavnoj prošlosti. I molimo za sve narode koji pate zbog rata: ne zaboravimo napaćenu Ukrajinu, Mjanmar, Palestinu, Izrael, Sudan, sve napaćene narode. Molimo za mir.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana